

Передплата

«РУСЛАНА» вилосить:
в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 170 мор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш милоста і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о 5½ год. пополудня.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під
ч. 1. пл. Дембровського (Хору-
щини). Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в
пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає слідше
напередіне застережене. —
Рекламації неопечатані
вільні від порта. — Оголо-
шеня звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надсланим» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сот.
від стрічки.

Склад і характер руского парламентарного заступництва.

(+) Як небудь в рускім народі ще не виробили ся так виразно і не відмежили ся політичні і суспільні стороництва, як в західних краях австрійських, всеж таки і посеред руского заступництва парламентарного проявляє ся те роздроблене, яке виступає у інших політично значно вже розвинутих народів. Ріжниця лише та, що у нас доволі легко і скоро переходять одиниці з одного народно-політичного табору до другого, а се можна вважати доказом неясної ще і невиразної свідомости національної і політичної. Доба т. зв. консолідації ввела чимало баламутства і номороки в нашу суспільність, так що нераз можна було найгорячіших народовців або й радикалів бачити в спілці з москвофілами при роботі, котра виходила прямо на превелику шкоду нашого національного розвитку і поступу.

Цікаво отже буде розглянути ся посеред нововибраного руского заступництва парламентарного з Галичини. Передовсім треба зазначити, що вибори се-

го заступництва всіх чотирох таборів (народно-демократичного, радикального, москвофільського і соціального) відбували ся з окликом острої опозиції проти теперішньої політичної системи, а в часті і проти теперішнього суспільного ладу, тимто і напрям політики руского заступництва парламентарного, відповідно сим виборчим окликам, буде імовірно остро опозиційний, хиба що справедлив би тут слова одного заграничного письменника: «Die Roten sind die Weisen, wenn sie am Ziele angelangt sind». Остра опозиція проповідувана в часі виборчого руху проти теперішньої системи політичної в Галичині й Австрії (а радикалами і соціалістами також проти теперішнього суспільного ладу) буде очевидно перти руских послів галицьких на бік противний польському колу (і противний тим всім, з ким польске коло буде лучити ся в парламентарній роботі). Може повторити ся те саме, що в шістьдесятих роках сказав знаменитий політичний письменник др. Фішгоф про тодішне руске заступництво в державній раді: «eine eigene Politik haben die Ruthenen nicht; sie wollen immer nur das, was die Polen nicht wollen». Що руске заступництво може бажати чого иншого,

як польске, се легко зрозуміти, але треба би в інтересі рускої справи бажати і домагати ся, щоби політика руского заступництва не була лише негатиною, а змагала до позитивної роботи і реальних придбань для народу і краю.

Число теперішнього заступництва руского з Галичини з буковинсько-руським (30 — відчисляемо руских соціалістів) є доволі поважне, щоби могло вийти в корисний для руского народу союз з иншими парламентарними стороництвами, котрі би схотіли піддержати — потреби і домагання руского народа.

Склад руского заступництва парламентарного вже з політичного погляду є вельми ріжнородний і неоднотипний. Навіть в національно-демократичнім таборі (16) бачимо побіч давного типу народовців як Романчук, Цеглинський, Кость Левицький, Войнаровський, Олесницький і Онишкевич, давних радикалів, творців радикальної партії, що тепер утворили із згаданими народовцями давного типу національно-демократичне стороництво, як др. Окуневський, др. Трильовський, Еґен Левицький, Волод. Охримович, Петрушевич, Будзиновський, Колесса за молодих літ (автор гимну «Шалійте! ша-

Готарга Курлянд.

Заказана любов.

Переклав Михайло Боднар.

(Дальше).

Вона не годна позбути ся тих очей, палаючих пожаданим зором, зором, яким дивив ся він на ню, який зрадило зеркало. Вона зібрала ся. — Ні, я нічо не знаю, — сказала. — Що привидить ся в зеркалі, не існує. Прецінь ніхто не є шпіоном, ніхто не підслухує під дверми.

Вона силувала ся бути звичайною; — не треба бути розсіяною — упоминала себе, — сего вимагає прецінь приличність. — І вона не брала участі в розмові про оподатковане склепів, про реґульоване границь німецьких кольоній в Африці й про небезпеку занесеня зарази на худобу.

Бі чоловік говорив про улюблену тему. І як Гольбер попрацав ся, а він відпровадивши єго, вернув до покою, сказав затираючи руки з вдоволення: — Сей є відповідний для мене, відповідний. Він мусить часто приходити до нас, він му-

ситься з часом ту чути себе як дома. Як тобі се подобає ся, — має ся розуміти, — додав рівнодушно.

— А вжеж мені подобає ся, — відповіла й глянула на свої пальці, на яких вона мов не свої пересувала перстені.

Як би то я могла утечи, коли він прийде! — думала. — Як би то я могла скрити ся!

Пані Меренбург стояла при вікні свого партерового мешканя й дивила ся на вузенький ровець при городових стежках, засипаний намулом, що повстав з дощу, який падав в ночи.

Се була неділя. Перший, приємний легот передвесняний повівав по улицах і викликав у людських серцях тугу. Пані Меренбург отворила квартиру від вікна, вихилила ся й вдоволення віддихала острим, свіжим запахом перемоклої землі. Через єї душу перелетіла гадка, наче надія на сі дни, що придуть, на дни з підпільтьканєм, співом жайворонка, з запахом бозу й ясмину. І як глянула на вогкі галузки, що нахиляли ся до вікна, побачила на них пупінки листяні, єї лице засяло радістю й вона подумала: «Вони певно вже зелені!»

В блискучім сяєві сонічнім, що

усьміхало ся світови по негоді, починало що йно усьо відживати. Єще було завчасно на прогульку пополудневу для міщухів, доріжка при звірнінім огороді належала виключно єще до наймолодших і найстарших, тих, що лиш самі живуть для себе. Цвітучих потомків «сметанки» повиводили, або повивозили на візках бонни, гувернантки, няньки на сипкий пісок. Сьміх і веселе щебетанє дітий, що гралі ся на й бігали, розносили ся у воздуху. Старі, білобороді пани з приязним старечим усьміхом на троха умучених лицах, оперті на старі, ніжні рамена своїх жінок, що вже самі потребували підпор, або на терпеливих слугах, відбували свій передобідний прохід, аби заострити свій апетит. — Вони ішли малим, осторожним кроком посеред пестрої товпи. Ту й там оден з сильніших та здоровіших, ганьбив малого збиточника, що забіг єму під ноги. Потім можна було чути страшний крик зловленого, даремний тупіт кругленької ноги, а вкінці добросердне увільненє з легоньким ударом, ущипленєм в лице й сьміх вдоволення.

(Дальше буде.)

лійте!) або людей, що в останніх роках почали брати участь в народнім і політичнім життю (як др. Дністрянський — з одного, а Петрицький з другого боку). Так само в москвофільськнм таборі побіч д-ра Короля і Давидяка давних представників москвофільства закритого смоквиним листком етимологічної правописи і язичія — виразних і рішучих прихильників об'єднання і православія як Марков і Глібовицький, побіч такого типу кацапско-польського Paraderuthen-a, як Курилович.

Розмежене націонал-демократів а радикалів, котрі піддержували ся в значній частині підчас виборчого руху, а знов радикалів і руских соціал-демократів є таке неясне і невиразне, що властиво трудно потягнути певні границі і виказати наглядні різниці. Тимто, як уже в горі зазначено, напрям рускої політики парламентарної буде неперечно радикальним. Доволі вказати на се, що на 27 Русинів вибраних з Галичини є 12 адвокатів, а лише 3 сьвящеників, двох професорів університету а двох гімназійних, а сімох редакторів або бувших редакторів.

Який був би можливий і корисний союз для рускої репрезентації в державній раді, про се поговоримо иншим разом.

Самі міх деруть..

Якийсь Бронислав Розвадовский заміщує в Gaz. narodow-ій безглузду напасть на руске духовенство під зужитим вже заголовком: Apostołowie niepawisici. — Між иншими читаємо там ось які заміти:

«Під проводом таких душпастирів, в яких катехизі головною заповідію є не любов ближнього, але ненависть всього, що польське (що є польське: рускі виборці?) і римо-католицке (!), а докладне сповнене сеї заповіді є цілим їх патріотизмом, коли розходило ся о підпіранє кандидатів, ворожих Полякам, якої небудь віри і народности, а навіть безжадної віри і народности, всякі средства, що вели до ціли, навіть найогиднійші (!), були їм добрі і легальні і цілі вибори можна назвати прямо школою надужити. Наш хлоп віруючий (руский селянин се є як за панцизняних часів у п. Р. «наш хлоп») потребує часто сьвященика і боїть ся (!) его. І се виїмкове (!) своє положенє супротив хлопа, сю моральну перевагу над ним уміли рускі сьвященики при останних виборах визискати казочно, служачи неоціненими орудями до позискання мандатів не для руских патріотів, але для таких, що переважно не мають ані віри (!), ані народности (!), які всьо негують (хто такий?) і всьо ненавидять (!), а в першім ряді Поляків!»

І хтось гадав би, що справді якусь величну кривду заподіяло руске духовенство Полякам, а тимчасом не Русини Полякам, а противно Поляки Русинам зрабували еще оден мандат, з урядово їм запоручених 28. А чиж не голосувала польська суспільність, а з нею разом і польські ксьондзи на жида Гору-

віца у Львові, Ашкеназого в Стрию? Завдяки підпертю польского духовенства в Тернополи, яке правда при першім голосованю віддало pro forma голоси на о. Громницького, перепала его кандидатура против жида Галля, якому віддали свої голоси навіть патри єзуїти, щоби повалити католицкого сьвященика.

Ми не хочемо виводити паралелі що до діяльности польского духовенства, супротив якого волі і агітації вийшло на Мазурах аж 18 людовців, людей мало освічених і з малими кваліфікаціями на віденських послів, а у Львові против католицкого таки кандидата радикал Брайтер, який ще до того перед самими виборами своєю нетактовною напастію на архієпискупів наразив ся був лично цілому польскому духовенству. Однак зазначимо, що радше польского ксьондза боїть ся мазурекий хлоп і польский робітник, коли усунули ся зовсім з під его впливу, а натомість для руского духовенства є се доказом любови і довіря а не боязни, що народ пішов за ними так карно, що — як каже Nowa Reforma — був би голосував не тільки на Малерів або Гавлів, але навіть на придорожні верби, колиб їм їх провідники були се наказали!

Цінні признаня.

Се не «Руслан» пише, а «Діло» в своїм повиборчім огляді, що ось наведемо:

«Що до хвальби, що «наши рускіи кандидаты все таки успѣли приобрѣсти себѣ сорозмѣрно значительное число голосовъ», то завважимо ось що: Із п'ятох вибраних москвофільських послів українські партії против трох (Курилович, др. Король і др. Марков) не клали зовсім контркандидатів, а округи, де вибрані др. Глібовицький і о. Давидяк, звісні, як і три перші, зі своїх «консолідаційних» традицій. На основі того можемо зовсім певно сказати, що москвофільські кандидатури мали успіх тільки там, де українські партії толерували москвофільство і де завдяки короткозорости наших людей цвила в найліпше «консолідаційна практика». Навпаки там, де москвофільство було принципіально, на основі української національної ідеї, поборюване, там воно не може виказати ся ніякими поважнішими успіхами. З такого стану річий «українофилы» не занедбають витягнути науки на будуче, хоч би москвофіли ще більше бісили ся і ще більше чернили їх, як доси.»

Як відомо «Руслан» зараз по ухваленю виборчої реформи писав, що она повинна виказати брак основ москвофільства в нашім народі, в яким штучна царславна пропаганда від пів сотки літ не змогла підорвати розбудженої руско-української самосвідомости. В сій ціли належало відразу ясно поставити справу і отверто підняти безпощадну борбу з москвофілами. Тимчасом так народна управа, як і єї орган вдались були з ренегатскими менерами в переговори і компроміси, які осмілили тамтих на стілько,

що з цілою безличністю зажадали для себе не менше, як половину, бо 14 мандатів!

«Діло» прийшло аж тепер до того пересвідчення, яке ми голосили еще перед початком виборчої акції. Нема сумніву, що станувши відразу на таким становищи, народне сторонництво булоб не допустило ані одного «самостійного» кацапа до державної ради. Та навіть мимо сеї нерішучости народного сторонництва, теперішні вибори убили морально кацапів. Не так мале число їх послів, як ті способи, якими они їх осягнули, запечатають їх судьбу на політичнім полі.

Одним з таких толерованих націонал-демократичними політиками москвофілів, які при всяких «компромісах» і «консолідаціях» підшивали ся хитро під імя «старорусинів» був о. Давидяк, против якого ми нераз виступали в «Руслані». Завдяки підпертю др. Олесницького о. Давидяк заміняв карти на політику, дійшов до розголосу в Стрийщині і відтак станув там яко кандидат против того самого Олесницького та посередно довів своєю дикою агітацією до кровавих подій в Горупку, яких вину кинено відтак на др. Олесницького.

Отже що до того о. Давидяка заміщує «Діло» ось яку звістку:

«Дехто з наших людей робить різницю межі уміркованими москвофілами старшої дати т. зв. «старорусинами» як др. Король, о. Давидяк і т. д. а здекларованими москвофілами молодшої генерації, як др. Дудикевич, др. Марков, др. Глібовицький і т. д. Фактл однак показують, що в дійсности нема такої великої різниці, як дехто думає. Сьвідчить про се хочби отся допись, котру ми дістали від одного з наших зовсім віродостойних кореспондентів. „Дня 28. мая їхав я залізницею зі Львова до Рогатина у вагоні для некурячих. Разом зі мною їхав також о. Василь Давидяк парох успеньської церкви і кандидат на поса зі стрийского округу виборчого разом з двома «юношами». Почавши від стайції Вибранівки «многонадежні юноші» розпакували цілий плік відозв «львовскої русскої молодежи», що починають ся від слів «русская кровь льется по причинѣ украинской подлости» і подавали ті відозви о. Давидякови, котрий стояв у вікні вагона та власноручно їх розкидав через вікно при будках, рампах або і на чистім поли, коли побачив громадку селян. В Ходорові о. Давидяк висів і поїхав в Рогатинщину на агітацію за д-ром Дудикевичом.»

Сі цінні признаня націонал-демократичного органу пригвозджуємо про метогія. З тими ренегатами, що увійшли були в тайний компроміс з шпехполяками, які проголосили істнованє російської народности в Галичині і признали їм, устами др. Бузка, навіть право до російських народних шкіл (хиба треба би з Росії спроваджувати окремих учителів!) — нема і не повинно бути нічо спільного в політиці! Чим твердше стануть націонал-демократи на сім становищи, тим скорше они упадуть!

Просимо відновити передплату.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В четвер: руско-кат.: Симеона, Мел.; римо-кат.: Норберта. — В п'ятницю: руско-кат.: Об. гл. с. Йоана Хр.; римо-кат.: Роберта, Лукр.

— **3 драм. тов-а ім. Котляревського.** Засідане відділу тов-а відбуде ся в четвер дня 6. червня с. р. о 7. год. вечером в кімнаті тов-а «Руска Бесіда». З огляду на важність біжучих справ просить ся шп. відділових о комплет.

— **Перед приїздом руского єпископа до Америки.** Дня 14. мая с. р. відбув ся Пітсбургу (Злуч. Держави) зїзд делегатів руских парохій в ціли обговореня способу прийнята новоіменованого єпископа для руских церков в Америці. Перехід нарад зїзду подаємо в скороченю за амер. „Свободою“: О год. 10:30 рано привитав о. Лавришин всіх присутних священників і делегатів короткою бесідою. З огляду, що багато делегатів і священників, які заявили свою присутність, ще не було, відложено формальне отворене зїзду аж до 2. год. по полудни. О назначенім часі по полудни отворив о. Лавришин зїзд яко ініціатор і попросив о вибір президії. Председателем вибрано о. К. Лавришина, заступниками Івана Угрива і В. Тилявского, а на секретаря упрощено случайно присутного о. М. Стефановича. На внесене П. Жатковича списано всіх делегатів, якими були оо.: Н. Сабадош, Евг. Сатала, Юл. Чучка, Г. Гопей, Ол. Дудинський, Іл. Гойдич, М. Бисага, Ем. Кубек, Н. Гануля, Ем. Бурик, Титкович, Ір. Яницький, Ів. Сабов, Юл. Пастелій, П. Ставровський, Р. Волинець, П. Лучечко, і Йос. Чаплинський. Разом з попередньо наведеними 20 гр.-кат. священників, а крім того кількадесять світських делегатів з різних сторін Злучених Держав. Народи розпочались запитанєм о. Гавр. Чопея, чи не знає о. председатель, з якою властїю приходить іменованій єпископ. О. Лавришин пояснив, що він дістав телеграму від апостольского делегата Фальконіого повідомляючу его про іменуванє о. Стефана Ортинського єпископом для руских церков в Америці, та чи з повною властїю єпископскою приїде номінат і яке буде его відношенє до тутешних латинських єпископів — він не знає. Впрочім цілє того зїзду є, чи має американська Русь привитати того, котрий призначений дійствовати для церковного і народного єї добра. З нетаєною радістю —

више дальше „Свобода“ — рішено привитати як найгарнійше єпископа з вступом на вільну землю американську. В тій ціли вибрано комітет, до якого входять зі священників: оо. Чопей, Яницький, Чаплинський, з дякоучителів: М. Бабій, А. Гела, А. Овсак, з світських людей: Йосиф Ждїй — Brooklyn, N. Y., Йос. Адзима — Bridgeport, Conn., С. Ядловский — Jersey City, N. J., председатели організації Союзу, Соединенія, Общества, редактори органівтих організації та председатель і секретар зїзду. Над способом і средствами прийнята перейшла довга і горяча дискусія, в якій забирали голос: о. Гануля, о. Кубек, о. Гойдич, о. Лучечко, ред. Жаткович, Ів. Угрив, Юр. Смолей, Мих. Сабо і багато інших. До прийнята має причинитись кожда руска парохія, а де нема церкви, кожде братство. Касієром вибрано о. Гав. Чопея, до котрого треба буде висилати всі датки в часі комітетом означенім. Вибрано бесідника до виложеня єпископови наших жалів, щоб безсторонно розслідив теперішнє положенє нашої Церкви, був батьком для всіх і неустрашимо боронив прав і привілеїв рускої Церкви. Бесідника має назначити з поміж себе комітет. По наданю комітетови подрібнійших вказівок що до прийнята і по відчитаню привітного пасьма від П. Кимака з St. Louis, Mo. о. Лавришин подякував всім зібраним за численній зїзд і вніс многолітнє за здоровлє єпископа, почім всі зібрані з глубини душі відспівали грімке „многая літа“. Зїзд закінчив ся перед год. 6. вечером. Настрій всіх делегатів був дуже поважний, навіть горяча дискусія була лиш впливом великого заінтересованя ся єпископом, в котрім всі без виїмку покладають велику надїю, що потрафить управити і до сталого порядку привести так відношенє нашої Церкви до єрархії латинської як поодиноких парохій між собою.

— **Скиканє державної ради.** N. W. Tagblatt доносить, що на радї міністрів ухвалено, скликати парламент на день 17. с. м. Цісарский патент в тій справі має появити ся з кінцем сего тижня.

— **Памятник бл. п. цїсаревї Єлисавети** відкрито вчера в Фольксгартені у Відни в присутности цїсаря, всіх архієпископів, представителів властий, духовних, світських і війскових.

— **Орган Менеліна redivivus!** Одержуємо отсе пасьмо з просьбою о поміщенє: „Słowo polskie“ з дня 4. червня с. р. ч. 254 подало в встатці п. з. „Kompromitacja“, що відозву до української академічної молодїжи підписав „Bohdan Barwiński“ і що її принїс до редакції „Дїла“ „Barwiński, którego zna (ред. „Дїла“) і który siedział w więzieniu“ мимо

сего, що „Дїло“ подало найвиразнійше імя Богдана Вахнянина. Додам, що позаяк я академіком вже не є, проте не міг я мати нічого спільного з відозвою до укр. акад. молодїжи. — Др. Богдан Барвінський.

— **Зїзд руских послів парламентарних.** Завтрїшного четверга буде у Львові нарада шпиршого „Народного Комітету“ разом з послами нац.-демократичного стороництва. Відтак скличе пос. Романчук (яко найстарший віком руский посол) всіх руских послів з Галичини і Буковини на спільну нараду.

З нагоди того зїзду уряджують львівські Русини прийняте в „Народній Гостинниці“ завтра вечером.

— **Виділ Р. Тов-а педагог.** просить нашу суспільність о закуплюванє 100-коронових позичкових облігацій на будову бурси. З 1.000 облігацій розійшло ся доси лишє 260.

— **Краєва рада шкільна** іменовала в народних школах: Ром. Пахульського учителя 4-кл. школи в Гвіздци, Йос. Тріску управ. 2-кл. шк. в Ульгівку, П. Литвина управит. 2-кл. шк. в Супранівці і М. Магдівну учит. 2-кл. шк. в Свильчи; — учителями (-ками) 1-кл. шк.: Йос. Шлензака в Білій, Ад. Ключинського в Коштовій, Мяд. Геніка-Березовского в Лючі, Сильв. Жука в Стрїлках, Леонт. Яновску в Тисовиці, Юл. Мартиновского в Ляшках мурованих, Ан. Заяховску в Волї коблянській і Вакт. Блажевского в Бірку новім; — перенєсла учительку М. Ключинську з Кабаровець до Рімна і П. Овсянку з Тлучанї до Дзєниша; — порішила будову шкїл в Пинянах (окр Самбір) і в Колбаївцях (окр Рудки).

— **Повиборчі рахунки.** З Соколівки коло Ожидова доносять, що онодї арештовано тамошного пароха о. Володимира Кальбу і відставлено до суду в Золочеві. Słowo р. додає, що о. Кальбу арештовано під замітом намови якогось селянина до нападу на виборчого комісаря Слопецкого, на якого хтось стрїляв в лісі. Вшехпольскї інтриги і доноси на Русинів не є новиною, але все кінчили ся компромітацією денунціантів. Не инакше стане ся і в сїм випадку.

— **Вісти з Буковини.** Дня 2. с. м. відбули ся в Чернівцях річні зал. збори «Народного Дому» при участі поверх 40 членів. По вступній промові голови тов-а надрадника Волод. Ясеницкого збори однодушно іменовали посла Николу Василька почесним членом за заслуги коло піднесеня політичного значіня буковинських Русинів. До відділу вибрано шп. В. Ясеницкого, проф. Стоцкого, д-ра Филиповича, інсп. Поповича, проф. о. Семаку, проф. Клима, д-ра Клима, радн. о. Галіпа, учит. Чумака

Матеріали до історії зносин Галичан

з Буковинцями.

37

Рік 1867.

Ч. 26.

Лист Олекс. Барвінського до Із. Воробкевича.

(Дальше).

Шляхтиці 16. лат. Лютого 1867.

Здоров'я бувъ Брате

Друже мій єдиний!

Незабаромъ прийде часъ (бо вже въ цей Четверть) коли я мушу опустити сїльську стрічу, коли мушу попрощатися зъ моїми Родичами зъ моїмъ любимъ молодшимъ братомъ Володкомъ и съ козачнею тарнопільскою и відїхати зі Львова. Тамъ привітаю я старшого мого брата-богослова, Оєнна, тамъ стрічу ся зъ моїми друзьями, тамъ зновъ вступлю въ кругъ публичний. — Отщо визвало мене написати оце пасьмо до Тебе, друже мій єдиний. Тому то завідомляю Тебе щобъ Ти зновъ въ якій небудь справі до мене, адресувавъ nach Lemberg (Universitätsgebäude).

Написавъ я ще передъ новимъ рокомъ мої уваги надъ «Черницею» и передавъ Тарнопільцямъ щобъ Тобі переслала, но незнаю чи Ти то отримавъ, бо доси відъ Тебе звістки немаю ані я, ані други — Тарнопільці. Про-

шужъ Тебе ізвісти мене объ тїмъ (а посилай вже своє пасьмо въ Львівъ). Ти певно працюєшъ надъ Черницею и Ничаємъ тому може й не відписуєшъ доки не скінчишъ тихъ праць. Помагай Бїгъ Тобі на все добре! А може ти хочешъ краснихъ квартетівъ прислати съ поезій Шевченка уложенихъ? И за цебъ ми Тобі вельми подякували. Вонибъ намъся придали, якъ будемо обходити поминки Тарасові (10 лат. Марця). Треба всіма силами старатись дати декламаційно музиціальний вечеръ въ память великого чоловіка. Може Ти знаєшъ кого изъ Черновецкихъ богословівъ, то напиши до нихъ найби й вони постарали ся о відправу за Шевченка! И Ти не забудь відправити службу за душу сего праведника. Зо дві неділі тому бувъ у мене Іванъ Літоровський и просивъ мене на своє весілля. Споминалисьмо ту и о Тобі. Випитувався що поробляєшъ, чи не гніваєсь на єго и пр. а я все єму оповівъ, якъ слідъ.

Ще про одно маю Тебе просити. Якъ будемо видавати альманахъ, треба при творахъ кожного писателя дати таке «Слово одъ издателя» якъ це у Куліша Хатї єсть. Прошу для того Тебе списати свою біографію: Де й коли родився, зъ якихъ родичівъ які школи переходивъ, де и підъ якимъ впливомъ и пр. и пр. и пришли то мині, воно придасть ся намъ при альманаху. Тебе наші люде добре знають, але най и чужі пізнають. Секатури немаєшъ чого страхатися. Дідичкого вже

пізнавсь що се за діло такъ не йди въ єго таборъ, а якъ світъ кацапський дізнаєсь, що Ти нашъ чоловікъ це для Тебе слава. И Ромунівъ не страхайся. Звістно Тобі що Шевченко бувъ и маляромъ, и за свої малюнки поберавъ добрі гроші. Будучи на Сибїрі, вінъ такъ сказавъ: «Не лишє було мині тримати ся малярства, котре мині дає утриманнє, а я взявся до поезії, котра мині тільки мукъ и страданій принесла. Но помимо того я все таки въ тихомовку складаю мої безталанні вірші. Очевидно виспе призначення».

Такъ и Ти Брате-Друже не бійся ні секатури ні жаднихъ мукъ, бо Богъ посилає віщихъ людей, щобъ народъ провадили, ганили зле, а на добре зводили, злими дорікали, а людей зъ глуздомъ провадили впередъ.

Не знаю ще й доси чи післали Тобі брата Станіславівці I томъ Записокъ Куліша. Єсть тамъ багато историчнихъ тематівъ до поезії а особливо дуже обширно списаний зъ народнихъ устъ тематъ пречудний про Палія и Мазепу. Єсть то въ цілій козацькій исторії оденъ найкрасній тематъ до поеми народної. Другимъ такимъ єсть «Нечай». Ту страдає мученикъ народній Семень Палій за народню справу на Сибїрі черезъ нікчемного користолюбивого Мазепу, демократія борєся зъ аристократією. Напишижъ мині объ тїмъ чи Ти доставъ Записки (I) чи ні?

Наконецъ прошу й молю Тебе друже мій єдиний не росначай, если прийде виступити

і учит. Петрашука. — Того самого дня вечером черновецьке тов-о «Жіноча Громада» устроїло концерт і комерс в роковини свого естования. — Сільські громади на Буковині почали заводити руске урядоване. Доси вже кілька громад перевело такі ухвали. — Першим віцебурмістром в Чернівцях вибрано суд. радн. д-ра Сая Вайсельберґера.

— **Іспит зрілости** приватисток в ц. к. женьській семінарії учит. у Львові відбув ся під проводом правит. радника Ол. Барвіньського від 17. мая до 4 червня. До іспиту устного приступило 55 приватисток. Свідощтво зрілости з польским викл. язиком одержало 12 а іменно: Айдукевич Ядвига, Бекер Анна, Чарковска Елена, Левицка Мальвина, Лазовска Марія, Максимович Стефанія, гр. Ронікер Тереса (з відзн.), Ричак Францішка, Соколовска Леонтина і Зарембска Анна. До поправного іспиту по фєрїях призначено 15, репробовано на рік 25, від іспиту відступило 3.

— **Конкурс** на посаду учителя гр.-кат. релігії в 6-кл. школі муж. в Рогатині розписала окр. рада шк. в Рогатині. Поданя можна вносити до 15. липня.

— **Вісти з півн. Америки.** В перших 4 місяцях с. р. приїхало до Канади 2.500 Русинів з Галичини і Буковини. — Канадський часопис доносить, що якийсь австрійський синдикат задумує закупити в західній Канаді землі вартости кілька мільонів доларів і омісля відпродувати єї поселенцям. Синдикат сей мав вислати до Канади свого представителя в особі Л. Ланія, котрий оглянувши землі, вертає назад до Відня, аби здати звіт зі своєї поїздки. О скілько се правдиве, годі тепер знати. Можлива річ, що вістка про синдикат і єго репрезентанта є лише дневникарскою качкою, яка має на цілі стягнути як найбільше людей до Канади. — «Катедру», побудовану власними руками зі старого заліза і тп. — продає самозванець Archbishop Mitropolit Seraphim в Вінніпегу (Канада) на ліцитації. Землю поділив на 6 невеличких лотів і хоче за неї 11 тисяч доларів. Катедра Серафима одинока в своїм роді на цілий сьвіт, так що до свого стилю, як і матеріалу, з якого побудована.

Недавно прибула до Нового Йорку австрійска ескадра зложена з двох панцирників «Асперн» і «Сант Георг» під командою адмірала Германа Плескот. По виміні звичайних вистрелів арматних станула ескадра на якорі при Riverside Park. Уже від самого рана натовп відвідуючих панцирники був великий, так що перевізники човнами беручи від особи по 50 і більше центів робили не злі інтереси. На поміст панцирників прибули і дві депутації австрійського і угорського то-

мужно, намъ треба триматися сильно, бо й такъ насъ мало. Учись и научай ся правді щирій, а сьвітъ Тебе оцінить якъ не теперішній то потомки. Я піславъ було Твого «Гуцула сиротину» и «Соловія-чародія» артисту мінського театру (українському писателєві Карпенкові і вінъ їхъ собі сподобавъ. Кописький (Верниволя) (вінъ теперъ на Сибірі) будучи у Львові познакомився зъ нашими людьми и я єго знавъ и дававъ читати Твої поеэзі (вінъ самъ великий поетъ) виразивъ ся многонадійно о Тобі. Працію тільки брате-Друже а будуть гарні жнива.

Не бери мені за зле що я Тебе Братомъ зову. Я це впроваджую изъ старої сїчі, бо це добрий звичай, а на знакъ нашої дружби посилаю Тобі мов полїччя а зъ нимъ й мій козацький поцілунокъ: щобъ незабувавъ Ти на Твого щірого друга-брата

Ол. Барвіньського.

Мибъ раді побачити вже разъ Твою фотографію Друже! Зроби це для насъ и відфотографуйся!

Відписуй якъ найскорше.

Ол. Бар.
(Дальше буде.)

варїства. Вечером 19. мая видали офіцери кораблів величний бенкет в готели Асторія.

— **Політична заверуха в Португалії.** Вчерашні телеґрами донесли з Лізбони, що в Португалії готується замах стану. Нині доносять з Відня, що до перебуваючого у Відни кн. Браганца, претендента до португальського престолу, вибирає ся з Лізбони депутація з просьбою, аби князь прийняв португальську корону королівську. Теперішній король має бути усунений головно через те, що промарнував державні гроші на приватні цілі, попродав коронні дороговістности ітп. Кн. Браганца є сином зложеного з престолу перед кількадесятьма літами португальського короля. Довгий час не вільно єму було перебувати в Португалії під загрозою смерти. Аж перед кількома літами кн. Браганца явив ся свобідно в Лізбоні і зустрінув ся з прихильностию населеня.

— **Злодії в Монте Карльо.** Урядники і крупєри дому гри в Монте Карльо допускали ся від довшого часу злодійств на шкоду свого банку. Кождий з тих урядників побудував собі каменичку, хоч їх плата не була така висока, аби они могли так богато щадити. Бачнійшу увагу звернено на крупєрів аж тоді, коли оден з них купив дім за 136 тисяч франків. Заряд банку почав слїдити своїх урядників і дійшов в короткім часі до страшного відкритя. Урядники крали з виграних грошей великі квоти, ще заки їх обраховано. Кількох крупєрів вже арештовано. Цілий банк в Монте Карльо показав ся злодійским. Банкрутував гроші у гостей, а урядники обкрадали банк.

— **Дрібні вісти.** На просторі між церквою св. Петра і Павла а остатним перестанком електричного трамваю на ул. Личаківській, де доси був лише оден шлях трамваю, стане небавом другий шлях. — На залізничім двірці в Станиславові переїхав поїзд кондуктора Балевица, батька шестеро дітїй.

— **Репертуар руского театру в Ярославі.** (Сая «Сокола». Початок год. 8. вечером. Білєти продає цукорня п. Гемпля).

В суботу 8. с. м. «Галька» опера в 4 діях Моношкя. Музика війскова.

В неділю 9. с. м. «Ой не ходи Грицю», народний образ зі співами і танцями в 5 діях Старицького.

Телеґрами

з дня 5. червня 1907.

Шангаї. Генеральний губернатор Ковтона доносить пекинському правительству, що розрухи в Ліенчу і Пакгой здавлено та що християнські місії є безпечні.

Київ. В околицях Луцка ширять ся аграрні розрухи. В п'ятницю вибухли розрухи в добрах ген. Чернишева.

Берлін. В Лоді виконано замах на трех поліціантів. Бомба убила з них одного а двох ранила.

Смоленськ. Около 1000 селян впадо до міста Сиченка і стали домагати ся виданя гроший, призначених для голодуючих в губернії. Під впливом переконуваня, що не можна того зробити без призволеня висших властей, селяни зразу успокоїли ся, пізніше однак заатакували начальника повіта і поборця податкового та зранили камінем начальника повіта, комісаря поліції і судию слїдчого. Тоді поліціанти почали стріляти і убили двох селян а кількох ранили.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 4. с. м.: о. Ан. Венгринович зі Смільна, о. Ан. Рудницький з женою з Богородчан, Вол. Яворський з Дрогобича, о. Іван Попель з Довгополя, Ольга Павула з Соснова, Ольга і Целїна Чепіль з Голешова, Ів. Богданович з Пішанова, о. М. Антоневич зі Щирця, о. Андрій Кривокульський з Перемішля, о. Ем. Каленюк з Хащованя.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 1. до 15. червня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представлене. В неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлене. Білєти вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновець	—	—	3:35	—	12:20
Станиславова	5:55	—	—	—	—
Коломні	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Нустомит	7:29	11:30	3:51	9:40H	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любіня	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50†
Рави рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10†
Брухович	7:10	12:40	1:45†	4:50	8:20
Брухович	10:05†	—	3:25	5:30	9:35L
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночі
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновець	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Черновець	—	—	—	—	2:51
Станиславова	—	—	—	5:50	—
Коломні	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:25	6:25	11:30
Нустомит	7:30	10:45H	1:25	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:51
Любіня	6:00	9:05	2:10†	4:30	10:51
Рави рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35†
Янова	6:58	9:15	1:35†	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:44L
Брухович	9:05†	12:41†	3:45	7:10	11:35†
Зимної води	3:45	8:40	4:05	7:20	11:00†

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в неділі і сьвята означені †, — в неділі і сьвята від 26/6 до 15/9 буквою H, — в неділі і сьвята а від 1/6 до 31/8 щодень буквою L.

За певну і добру льокацію

поручаємо:

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні
- 5% листи гіпотечні преміовані
- 4% листи Товариства кредитового земского
- 4% і 4 1/2% листи Банку кравского
- 4% позичку краву
- 4% облігації провінційні і всьлякі ренти державні

Ті папєри продаємо і купуємо по найточнійшим курсі деннім.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. анц.

БАНКУ

Гіпотечного.

Іван Олійник

Володимир Сабарай

позолотарі

перебувають під сїю пору в Верхраті, почта в місці.

СОРТ Жукки можна набувати в „Соняшній Базарі“ у Львові і паперці і у всіх торговлях вкраю.